

: 2

עין משפט
נר מצוה

כב א ב ג מ"י פ"ג
מהלכות
הלכה א פסג לחין רסו:
כג ד מ"י פ"ג מהלכות
תמרים הלכה ב:
כד ה מ"י פ"ג מהל'
שמיטה הלכה ה:
כה ו מ"י פ"ו מהלכות
טוב הלכה כ:
כו ז מ"י פ"י מהלכות
תמיד הלכה ו:

תורה אור השלם

1. ששת ימים העבד יביתים השביעי השבת בקרשש ובקשרש חשבתי: שמוט לו כא
2. ארון ונאל יד שמה כלטסאצר אשתומוט שבעה קרה ורעיונו יביתלה ענה מלקא יאמרו כלטסאצר חלקא ופטרסא לו יביתלה ענה כלטסאצר ואמרו מורי חלקא לשאנן קרה ורעיונו יביתלה ענה
3. ובשנה השביעת שבה שבתון היה לארץ שבת כלטסאצר לא חלקא חלקא שבתון היה לארץ שבת

דבינו חנאל

[illegible]

תחריש אסור, ואיזה כש
בשבועים שבה, ובחיל כש
שבת שבת שבתית אתה מת
ואילך נגדל פירותי. ומקש
אין תחירו ואלא אם כן
יבוא ויבטל. ומקשין, וכן
ששנינו במס' (שבועות) פ'
(שבועות) פירוש, מהכא שם
עשו פרי חייקין אין חושש
האילן ערב שבעית, בית שם
הששית. אבל אם כנס הקי
צותו (הקצק) [הקצק] אינה מו
עזת. וקורבים דברי אל דר
אימה קראו טעיות, ואל
שמה. אילן שגנב, פ' פ'
מגן דשני כל נגעה.
מ' אחי הכבא (ז' ל')

(א) :ראה ד"ל ונסיב לה (למוד)

דברי אַעזר אומר חרישה. מהא ליכא למימר (ו) תסמיים דר' אלעזר לעיל דלמחר אינו נוקט דליכא למימר דרבי אלעזר אלא שמעי ליה מהא דלמחר לקו דהתירו תוספת שביעית הלכך הוה למחר הכי לדיכא פסד מילתא דר' דימי אלא בחרישה אכל לנדיים אסור ולוקה דלא ס"ל אז נמי דכיון דלמחר צדדיה כי קך לעיל במילי דחרישה אינו נוקט למחר תסמיים דאין דרך הדין ה"ס למר תסמיים דבדר המפורש צדדיה כל קך:

יכול ילקח על תוספת של ראש

השנה. והם חלמו מלוק
מנלן והלא לא כתיב בחוספת לאו
אלא עשה גרודו חברים ובקיר
השנצות איכא למימר דמחברים ובקיר
ממפקין דלרץ חוספת כלומר
מחלה משה השני
ויכל דין שביעית יהיה לשני הדבר
לקמור רחמנו שביעית מחלה קדם
שנה שביעית וא"כ הוא שביעית:
עצרת. דהיינו יותר דכל
מקום בית שמי לחומרא
הלל לקולא ליד מאותן דברים
דקחשי בעריות (פי')

וּקְרוּבִים דְּבָרֵי אֱלֹהִים קֹא מִשְׁמַע

לן דלחן ב"ש מחמירין
אלא מעט על ציה פירשמועין
מלתייהו דבית שמאי פירש הכי:
בר הרוצה במלך יבא ויבטל שמה
יתקללו הקרקעות ואין מגדלן
במלכה בלא חרישה לאחר זמן זה
המנו שיהא כח להסיר לצירים שחשו
להקסד רבים שמה יגרמו רעה לעולם:
הרבה פשטה בסני. מהלל
איבא לדקדק מדרשא
דחמנא ילדה מכלל דוקינה אקורה
הגרי על ידי הלכה למשה מסיני
אקורה סוספת שביעת אלל להסירא
לחוד לילדה לא אקטריק דמהיבא
יחתי לאסור: **נביעות**. מן
במסכת שביעת פרק קמא עד אימתי
נקדלו נביעות ר' אלעזר בן עזריה
אומר עד שיחולו רבי יהושע אומר
עד שבע שנים רבי עקיבא אומר
נביעות כשמה חילין שנמס פירוש
שחתק והואיל חליפין מטפה ולמטה
בנביעה מטפה ולמטה חליין בדרי
עד שמעון: **ניסוך** הגיס.
רבי דלמרין בעלמא (שנת דף קג.)
הוא סניס יו"ד מ"ס לרבות ניסוך המים
מן המורה אינו אלל אסמכתא בעלמא
דכפרות: **שורף** כבר נאמר שרף
לא תודע וגו' ואח"כ כתוב את
ספתי קיכר לא תקדור אלא קריה
לא אקטריק ואפליי אס חמיני לומר

מרישה צריכה דאוהרת מרישה לא אש
לא אנטריך וולהיא דרשא דאחיא קצירה
גבי הדדי אי נמי ס"ל לר"ע כי ההיא דא
קפריש ואזיל דר' עקיבא סבר אם אינו
להקל דהכי עדיפא ליה ור' ישמעאל עדין

[illegible]

אין בשביעית כס' שיני' אין גוטעין ואין מבריקין

למטריה דאזיב כל הני. (ג) נראה דל"ל ר"ג ויזיט דינו הס

משקיץ בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

כי אסא רב דימי. מארץ ישראל לבבל: אמר. שמעית דאמרין בא"י יכול ילקח על חוספת: ושמעית דנסיב עליה תלמודא לפטורא. ולא ידענא מאי חוספת ולא פטור: רבי אלעזר אמר חרישה. בשביעית להכי קרי עליה חוספת דלא נפיק שיקרי מן התורה אלא ממכלל ופטור מכלל דאמרין לעילוי: ומכיל תלמודא

יכול ליקח על התוספת לפטורא ולא ידענא מאי ר' אלעזר אמר חרישה קנה על חרישה דאתיא ביה תלמודא לפטורא למה לי ור' יוחנן אמר שם לפני ראש השנה על תוספת ראש השנה ציצת נשבות ונוסב לה ויטעו אמרתי חזני מה

וברמך לא תזמר תנהו לענין ששית
 שנקנס לשבועות דבשעיות נמי
 אסור: בדשעיות למיחר לקמן. גמר
 שנת שנתן משבח בראשית: כל זמן
 שיסע לפני. כלומר כל זמן שחרישה
 יפה לפירות שגדלו בששית דהיינו
 נמי קרוב לעשרת אבל מאלן ואילן
 לא דהו מתקנן פירות שבשעיות:
 שדס לכן. של תבואה: שסכלס
 כלסס. שכלין שגמלים של שנה ששית
 דעד הוהס השתא מהני חרישה
 לזריעה דשס וו אבל משכחלס הלסס
 איס יכול לחרוס דמחוי כחרוס לזורך
 שבשעיות דהיינו כל זמן שגני אדם
 חורשין ליעט משפלות: נסגס חורס
 שיעור לכל אחד ואחד כיור. כלומר נחם

דברך לשיעורין שפעמים זה חורש
קודם חצירו ליטע מקשאות: על
שני פרקים. דפסח ועצרת: וטבלוס.
חורשין עד ראש השנה: קשפא
דשמאי והלל. דרבי שמעון דאמר עד
פסח ועד עצרת והיינו אליבא דר"ש
וני"ה: כך הפסו. שמאי והלל בשעת
הקנחם: דידכו סיא. הקנחם סיא:
חורשין. מקום: י' נטיעות. המפחורות
בתוך בית סאה שהוא י' על י'
חורשין כל השדה שלהם בשבילן עבר
שביעית עד ר"ה ואמרי הני הואלי
וילדות הן איכא פסידא יתיירא לכן
חורשין עד ראש השנה אבל זקניה
אין חורשין עד ראש השנה. אלמא
דהכלה נתפש מסתי הן: ועצרה.
להקיף המזבח: כי גמירי הלכא.
לאין חורשין לוקינה עד ראש השנה
אבל חורשין עד שלשים יום לפני ראש
השנה: (א) ואחו. נתקנה דידכו
דהחורשין עד הפסח ועד העצרת: וכל
הרואה לבטל יבא ויבטל. ורבו מגילא

דבטל לא בטל אלא מפסקה ומעצרת עד שלשים יום לפני ראש השנה:
שנכנס

ואמרין טעמא לעיל סבר ר' עקיבא ותרבייהו מיותרין ואליבא דר' עקיבא
ובחשמועות שבה להחמיר ולא להקל ולא בעי לאוקמי בשבת כר' ישמעאל
וקרא מיירי ביה ואפילו להקל מלאוקמי בשביעית דלא מיירי ביה ולהחמיר:
אלא

[illegible]

השנה, ומן ההלכה שמענו, ולא מדרכי שמאי ובית הלל, וערבה המים וניסוך המים הלכה למשה מסיני יום לפני ראש השנה, ואחו בית שמאי ובית הלל התלוינו, מקסח לשרה לבן ומעצרת ל

ר"י נשעה שאסור להתקרא סמכו ובנשעה שהחירו להתקרא סמכו נשעה שאסור להתקרא סמכו בתריש ובתריש אחר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואתו
ב"ש וב"ה וגבור פסח
מערצת ואם נקמחא
היהו וכו' ועי' הפסות
דב"ה הנהא לעטל ט"ו לא
עטל אלף הפסות והערצת
(ב) וכו' כ"ל ויהא:
(ג) טוב" ד"ה ר"א ט"ו
מחא ליהא למחמד לעיל
תמח"ס דר"א דלמד וכו'
לא חשיב ליה ר"ב למחמד
כ"סרל ליה הלא דלמד
הדחוי תמח"ס שניתי
ולקח הוה אלא רש"י פסוס
לדכא למח"ס כ"ל: (ד) ד"ה
שח"י וכו' תמח"ס שניתי
ובמשמעותיה דקרא
שח"י למחמד:

הנהגות הגר"א

[א] נם' ונה"ל ט' י"ב
 בירושלמי [שביעית פ"א]
 ולמה לא תניחיה מקולי
 ב"ש ומחומר ב"ה פעמים
 שאין הנשמים תניין ואין
 הליחה תנייה [דלא כחוס'
 ד"ה עד עשרת]:

מוסף רש"י

אשורום כשעה חדא.
שק ויהי מחשק מה יענה
ותחיל וכו' וכו' וכו' וכו'
ועשר טרומה. שמה
היא כסדר זרעים (שביעית)
פ"א (מ"ו) עשר נטיעות
המפורזות בתוך בית אלה,
השן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שם בין ו לחצוצה, ותפסו
על בית אלה שוא ו' אמה
בין ו' אמה מתפורזת לאורך
ורחב כמות, וחושן כל
בית אלה בשנין ערד
שביעית עד הריב א"פ
השן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

מחול על הקדש, בדמקא
ען מנחריה ונקרי תשיב
תריס של ערס שביית
הנכם לשביית, ואסור
לחרוש שלשים יום לפני
ריה, כדאמרין בשמעתא
קמייתא דמריק מקראי,
בנטיית נאחר הלכה למשה

[illegible]

וסיני הן. ופריק ר' יצחק.
 שדה האילן, ושקלו ושרו.

פרטים שהלכנו אליהם